

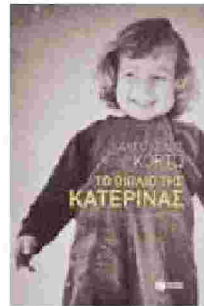
ΠΡΟ - ΒΟΛΕΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Πηγή αγάπης και συγκίνησης

Με τη ζωή σαν μυθιστόρημα και τη λογοτεχνία πιο αληθοφανή από την ίδια τη ζωή, «Το βιβλίο της Κατερίνας» (εκδ. Πατάκη) του Αύγουστου Κορτώ είναι μια γροθιά στο στομάχι. Μόνο που όταν τη δέχεσαι και διπλώνεις, δεν σφραδάζεις, αλλά χαμογελάς, λίγο γλυκόπικρα, και γεμίζεις τρυφερότητα. Ησυχάζεις γιατί έχεις τακτοποιήσει το «μέσα σου», ο κόσμος εντός έχει γαληνέψει. Τα είπες όλα, τα έβαλες στις 1.000 στροφές, τα εκσφενδόνισες σε ένα γαλαξία που ξετυλίγεται από σένα τον ίδιο σαν ομφάλιος λώρος. Και μετά τον κυκλώνα, θέλεις απλώς να ψυχάσεις.

Τέτοια δύναμη έχει το νέο βιβλίο του Αύγουστου Κορτώ, που μιλάει για τη Μπέτρα, το «Κατερινάκι», μάνα, φίλη, αυτοκαταστροφική μήτρα και γλυκιά παρέα μαζί, δεξαμενή κατανόησης και ωκεανός παραλογισμού. Το μείγμα είναι αρχέγονο, σε τρώει από μέσα σαν σπηλιά, σε ορίζει και σε πλάθει, σε κάνει Θεό και σε πληγώνει μαζί. Έχει αγάπη, όμως. Και με αγάπη πολλή, και με τεράστια κύματα κατανόησης, συμφιλιώσης και μεγαλοψυχίας είναι γραμμένο το «Βιβλίο της Κατερίνας» του Αύγουστου Κορτώ. Που με ψυχή την Κατερίνα, αυτήν την Κατερίνα που έδωσε ζωή και έζησε σε μία οξύμωρη έκρηξη ζωής και θανάτου, το βιβλίο εξοικονώνει ένα «βιβλικό» οικογενειακό δέντρο που πιάνει γενιές πίσω και μας τις δίνει τόσο ανάγλυφα, τόσο χιουμοριστικά, τόσο γλυκά και τόσο τολμηρά, που γελάς συγκινημένος. Είναι σαν ένας διάδρομος προσγείωσης με αναταράξεις και καλοσύνες στην ψυχή της Κατερίνας. Η Κατερίνα που εκβάλλει με τη σειρά της στην ψυχή του γιου, του Πέτρου. Με την Κατερίνα είδε το φως της δικής του ζωής και την αποχαιρέτισε ο ίδιος όταν η Κατερίνα θέλησε να κλείσει τους λογαριασμούς της. Ένας κύκλος ζωής, ελικοειδής από τη μήτρα στη μήτρα, και ένα γεγονός θανάτου που οδηγεί στην αποφλοιώση του εαυτού. Πάνω απ' όλα, το «Βιβλίο της Κατερίνας» είναι ένα ανάγνωσμα συντροφιάς. Γεμίζεις οικογενειακές ιστορίες από τη Θεσσαλονίκη του '50 και του '60 και του '70, καθώς μία ολόκληρη πινακοθήκη προσώπων που αγαπάς ακόμη κι αν είναι εξωφρενικά αλλοπρόσαλλα και γοπτευτικά θεότρελα. Είναι «οικογένεια». Μέσα από αυτήν τη θάλασσα τη σουρεαλιστική, αναδύεται το πρόσωπο της Κατερίνας, της μικρής κόρης, της γεννημένης το 1953. Της Κατερίνας που θα σπκώσει στους ώμους της ένα άδικο βάρος και που μέσα από τον γάμο της, τη μάχη με το αλκοόλ και τους δαίμονές της, θα είναι και μάνα, θα είναι και μία γυναίκα που μετά την έξοδό της, σαν φυλλαράκι που στροβιλίστηκε, θα τη γνωρίσουμε για να την αγαπήσουμε.

«Το βιβλίο της Κατερίνας», το νέο βιβλίο του Αύγουστου Κορτώ.